

ΘΡΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΣ ΦΕΒΡΩΝΙΑ

ΣΤΙΣ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τῆς Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας, ἡ ὁποία ἔζησε τὸν 3ο αἰώνα.

Ἀπὸ νεαρῆ ἡλικία ἀκολούθησε τὸ μοναχικὸ βίο καὶ ἡ πρόδοσ τῆς στὰ πνευματικά ἦταν νωπὴ ὄχι μόνον στὸ μοναστήρι τῆς ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε ἐξοπάσει νέος διωγμός ἐναντῶν τῶν χριστιανῶν, ὁ ὁποῖος ἐμπέρασε καὶ τὴς μονάχους. Γιὰ λόγους ἀσφάλειας οἱ ἀδελφές τοῦ μοναστηρίου σκορπίστηκαν καὶ μόνον ἡ γηομένη μετ' ἡ Φεβρωνία καὶ μιά ἄλλη μοναχὴ παρέμειναν στὴ θέση τους.

Ὅταν οἱ στρατιῶτες πῆγαν στὸ μοναστήρι, συνέλαβαν τὴ Φεβρωνία καὶ τὴν ὀδηγῶσαν στὸν ἀρχηγό τους, ὁ ὁποῖος προσέβαλε νὰ τὴν ἐμπέρασει καὶ νὰ τὴν πείσει νὰ γίνεαι σύζυγος τοῦ ἀνεπιφύτου

Λυσιμάχου. Ἡ προσπάθειά του ἀπέτυχε καὶ ἄρχισαν τὰ βασανιστήρια, ποὺ κατέληξαν στὸν διὰ ἐφόρου θάνατον.

Τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἁγίας ἀναφέρει: «Ὁς τῆς ἀσκήσεως, ῥόδον ἠδύπνευστον, ὁσμὴν ἀλλήσεως, τῷ κόσμῳ ἐπνευσας, εἰς ὁσμὴν μύρων τοῦ Χριστοῦ δραμοῦσα ἀσχέτω πόδῳ, ὄδον ὧς παρθένος σε, καὶ Ὅσιαν καὶ Μάρτυρα, δαυμαστὸς ἐδόξασε, Φεβρωνία ὁ Κύριος, ὃ πρόεβουε ὑπὲρ τῶν πάντων».

Χαίρε ὁσμὴ Ὁσιομάρτυς». Πρωτ. Δ.Δ.Τ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΔΟΞΙΑΣ, ΧΑΣΜΑ ΜΕΓΑΛΟ!

«ΕΤΕΡΟΣ ΕΞ ΕΤΕΡΟΥ ΣΟΦΟΣ», ἔλεγε παλαιὰ παροιμία. Αυτό συμβαίνει καὶ μετὰ χριστιανικὰ ἔντυπα. Τὸ ἐνα διδάσκει ἀπὸ τὸ ἄλλο. Καὶ ἡμεῖς σήμερον, διδασκόμεθα ἀπὸ τὸν ἐνθρονοῦντιον λόγον τοῦ Γέροντος Ἐφραίμ Φιλοθεΐτου, 1974, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Σπίθα» τοῦ πρ. Φλωρινῆς Ἀγιοσπίνου (ἀρ.φ. 684). Μεταφέροντες μερικὰς ὥραιας καὶ ὀρθοδόξους σκέψεις του:

«Εκεῖνον ποὺ ὀμιλοῦν πληθωρικὰ πρὸ ἀγάτης τοῦ νοθεύοντος τὸ περιεχόμενόν τῆς, γιὰ νὰ περιπυχθῶν ὄλους τοὺς αἰρετικούς... Ὅσο περισσότερο ἀγάτουμεν ὁ καθῆνας τὸν ἑαυτοῦ μας, τόσο περισσότερο ἀγάτουμε τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας... Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἱστορία ἀγῶνος, ἐξοσιασμοῦ τῶν πιστῶν... Λέγουν νὰ ἐνωθῶμεν οἱ Ὀρθόδοξοι με τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς καὶ ἐν συνεχείᾳ με τοὺς προ-

τεστάντας... καὶ κατοπινῶν με τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς Βουδιστάς... καὶ με ὅλες γενικά τῆς θρησκείας τῆς ὑψηλίου. Αὐτὴ ἡ παναιρετικὴ ἀληκμία ἐπιχειρεῖται διὰ τοῦ λεγομένου Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ἀλλὰ πρόκειται περὶ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐθελοθρησκείων. Φρονουῖμεν ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία δὲν εἶναι καμμία θεοὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὸ τὸ συνονθύλευμα τῶν πλανῶν καὶ τῶν αἰρέσεων. Αὐτὸ τὸ δόλο-ῖοικουμενικὸ κατασκευάσμα δὲν ἀπσκοπεῖ στὴν ἀναζητήσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ, κατὰ τὸν π. Χαράλαμπο Βασιλοπούλου «εἶναι ἐνὰ ἀνακείμενα φαντισμοῦ τῆς ἀληθείας». Ἡ πλανώμεθα. Μεταξὺ Ὀρθοδοξίας καὶ ἐτεροδοξίας χάσμα μέγα ἐστηρίκαται», τονίζει ὁ μακαριστὸς καθηγητὴς Ἀνδρέας Θεοδώρου».

Σοφοὶ ἀλλὰ καὶ ἐπίκαιροι οἱ λόγοι τοῦ Γέροντος Ἐφραίμ Φιλοθεΐτου.

«Τίς παίει» διὰ τὸ οικονομικὸν ἀδιέξοδον;

ΕΙΝΑΙ ἀντικειμενικὸς ἐρευνητὴς ὁ δημοσιολόγος Χαράλαμπος Μπαμπιλῆς, ἀν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν τακτικὴν ἀρθρογραφίαν του εἰς τὴν «Ἐστίαν». Γράφει λοιπὸν: «Στὰ χεῖλη ὄλων ὑπάρχουν τὰ ἐρωτήματα: Πῶς φθάσαμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο; Ποῖος φταίει γι' αὐτὸ τὸ κατάντημα; Καὶ συνεχίζει: «Προσεγγίζουμε τὸ θέμα ὡς ἀπὸ ἀπολιτίες». Καὶ ἀφοῦ ἀνατρέξῃ εἰς τὰς περιόδους τοῦ 1961 μέχρι 1980 καὶ 1980 μέχρι 1990, φτάνουμε εἰς τὰ 1994 καὶ εἰς τὴν προσηγορίαν: «Τοσοῦλα, ὡστούτα ὅλα». Καὶ τὸσα ἄλλα... Καμμία Κυβερνήσιν δὲν ἀπαλάσσειουμε. Κατὰ τὴν ἀποψὶν μας «αὐτοὶ ποὺ φάγανε» εἶναι χιλιάδες ἢ καὶ ἑκατομμύρια. Εἶναι ὀλοκλήρῃ ἡ Ἐλληνικὴ Κοινωνία. Διότι ποῖος λίγος καὶ ποῖος πολὺ εἴμαστε ὅλοι ὑπεύθυνοι. Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μετὰ κάθε τρόπο προσέβησαν νὰ «βελώσωμεν» τὸ παῖδι τοῦσ ὁ δῆμοσ ἡμῶν, σήμερον φαναζόμεν γιὰ τίς ὑπερβολικὰς κρατικὰς δαπάναις. Αὐτοὶ ποὺ ἐκτίσαν παράνομα καὶ πληρώσαν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Πολεοδομίας, γιὰ νὰ καλύψουν τὴν παράνομα τῶν, σήμερον φαναζόμεν ὅτι «ὄλοι λαδώνονται». Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι σὺν ἑκατομμύριοις ἀπολιτίαις, ἔκαναν ὑπερτιμολογήσεις καὶ ὑπερβάσεις, σήμερον λένε ὅτι φταῖνε μόνον οἱ πολιτικοί. Αὐτοὶ ποὺ ἐβγάσαν ψεύτικα συντάξεις, δὲν ἐκλέβαν τὰ Ασφαλιστικὰ Ταμεία; Ἡ οἱ ἀνόρτες μετὰ τίς ψεύτικὰς δηλώσεις δὲν καταπατοῦσαν τὰ δακενικά χρήματα; Καὶ ἄλλα πολλά...»

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΝΑ ΥΨΩΣΗ «ΛΑΒΑΡΑ»

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ τοῦ «Ὀρθόδοξου Τύπου», ἡ Ἐκκλησία νὰ ὑψώσῃ «Λάβαρά» ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων, εἶναι ὄντως ἄκριτος ἐπίκαιρος καὶ ἐπιεικὴς, ἵνα ἐπιζῆσῃ ἡ Ἐλλάς. Ἡ ἐνδόξος Πατρίς μας ἀποθνήσκει. Ἡ Ἐλλάς πνέει τὰ Λοῖστια. Οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, ἰδίως τῶν Δημοτικῶν, μενοινῶνται, αὐξάνονται διὰ οἱ ξένοι καὶ μετανάστες.

Ποῖος λοιπὸν θὰ ἐνδιεφερῆ διὰ τὴν Ἐλλάδα; Οἱ πολιτικοί; Ἄλλ' αὐτοὶ ἀπεινοποιοῦσαν τὰς ἐκτρώσεις καὶ τὰς ἐπιχορηγοῦν! Οὐδεὶς ἐνδιεφερεται διὰ τὴν ψυχρογαροῦσαν Ἐλλάδα. Ὁ πληθυσμὸς μειοῦνται φοβερά. Οἱ φονεῖς πολλοί. Τὰ φανευθέντα καὶ δολοφονηθέντα Ἐλληνοπούλα 250-300 χιλιάδες ἐτήσιως. Ἐκείνο, τὸ ὁποῖο ἀφορῶνται νὰ κόμηται καὶ ἡ Κυβερνήσιν, νὰ ἀναλάβῃ ἡ Διοκεία Ἐκκλησία. «Ὁφείλει νὰ ὑψώσῃ λάβαρά ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων καὶ νὰ ἀναδείξῃ τὴν ἐθνοκτονίαν μέσῳ τῶν ἐκτρώσεων καὶ τὰς ἐπιπτώσεις εἰς τὸ Γένος. Ὁφείλει νὰ θέσῃ πρὸς τῶν Ἐθνικῶν τῶν Εὐθύνων τῶν πολιτικῶν καὶ τοὺς ἰατροῦς...». Ἡ Ἐκκλησία νὰ ξανγίνῃ ἡ Σῦνταρο τοῦ Γένους. Ἐπιείκει.

Συναγερμὸς καὶ σταυροφορία κατὰ τὰς ἐκτρώσεων. Πρῶτῃ ἡ Ἐκκλησία.

Οἱ «φίλοι» γείτονες μέχρι... Σουνίου!

ΑΚΟΜΗ καὶ αἰ κινήσεις τῶν ἐχθρῶν τῆς Χώρας μὲς ὑπενηθύνουν τὴν ἀποστασίαν μας. Ἰδοὺ ἡ τελευταία εἰδησι, ὀλίγαις μόνον ἡμέραις, μετὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ... «Φίλου» μας Ἐρνοντῆν εἰς Αθήνας: «Συνερχίζονται οἱ διελκυστῆσαι τῶν τουρκικῶν πλοίων στὸ Αἰγάιο. Τὸ πρῶν χθὲς 7/6/10 ἡ φρεγάτα Gildirt («Κεραυνός»), ἡ ὁποία εἶχε ἀποπέσει τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τὸν Κόλπο τοῦ Aksaz (ἀπέπναι ἀπὸ τὴν Ρόδο), διήλθε τὰ στενά τοῦ Καπρίνης ἀνοικτὰ τοῦ Σουνίου... Ὁ λάσος σχολιάσει ὡς ἐξῆς τὴν νέα διέλευση τοῦ πολεμικοῦ σκάφους τῆς Τουρκίας: «Ἡ διέλευση τοῦ τουρκικοῦ πολεμικοῦ πλοίου ἐξῆ ἀπὸ τὸ Σούνιο, ἐρμηνεύεται ὡς πράξῃ καλῆς θελήσεως» τοῦ κ. Ἐρνοντῆν πρὸς τὸν κ. Παπαυδρόπου. Τὸ ἐπιτόμο ποὺ βεβαίως ἐμεῖς εἶναι νὰ ἐλλμενίζεταί στο Ἰαίριο».

Ὅταν ἔχωμεν τέτοιους «φίλους» τοῦ κ. Παπαυδρόπου καὶ τῆς... Ἐλλάδος! τί τοὺς θέλομεν τοὺς ἐχθρούς; Εἴχομεν τὴν πρώτην ἀιχμαλωσίαν τοῦ Ἐλληνισμοῦ τὸ 1453, τὴν δευτέραν ἀιχμαλωσίαν τὸ 1922 καὶ ἀπ' ὅ, τι δεῖχνομεν τὰ γεγονότα, μῆπως πλησιάζει ἡ τρίτῃ καὶ τελευταία Διότη, ἐν ὑπάρξει τριτῆ ἐθνικὴ ἀιχμαλωσία, δὲν προκεταὶ νὰ ὑπάρξῃ τετάρτῃ!

«Τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ νὰ ποθῶμεν»

ΕΝΤΟΣ τεσσάρων ἡμερῶν ἀνεχώρησαν διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν δύο συγχρόνοι ἄγιοι ἱερεῖς τοῦ Κυρίου (Ἀρχιμανδριταί). Καὶ διὰ μὲν τὸν π. Μάρκον Μανυλά ἔγραψαν καὶ θὰ γραθοῦν ἀκόμη πολλά.

Σήμερον ὀλίγα νινὰ σημειώσαμεν ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Σωτήρ», διὰ τὸν ἑκατοντόμοστον π. Βασίλειον

Κληρικὸς ὁ ἀνηψιὸς Μητροπολίτου

Ὁ Μητροπολίτῃς Διδυμοτείτης, Ὁρεστιάδης καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, τὴν 12ην Ἰουλίου, κατὰ τὴν διάρκεια θείας Λειτουργίας ἐχειροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν ἀνηψιὸν του π. Νικόλαον Καραπλάκη, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἐφημέριος εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Γεωργίου Κυπρίου. Συμπερασεγγόμενος εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἦτο ὁ Μητροπολίτῃς Ῥεπαπύτιου καὶ Σηπτίας κ. Εὐγένιος. Εἰς τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Διδυμοτείχιος χειροθέτησε ἀναγνώσασιν τὸν μαθητὴν Λυκείου Ἀναστάσιον Ντουρανιδίου.

«Εἰδεχθῆς δολοφονία ἀπὸ ἀνήλικες»

ΟΝΤΩΣ, «εἰδεχθῆς» ἡ δολοφονία— καὶ ἀσδοτικὴ, θὰ ἐλέγγομεν— ἀπὸ τὰς δύο ἀνήλικους 15 καὶ 16 ἐτῶν. Ἰδοὺ ἡ εἰδησι κατὰ τὴν «Ἐστίαν»: «Αἰθήσῃ ἔχει προκαλέσει στὴν κοινή γνώμη ἡ ἀποκάλυψις ὅτι δύο κορίτσια, ἡλικίας 15 καὶ 16 ἐτῶν, κατακρεουργήσαν μετὰ μαχαίρῃσιν τὴν Κερκίην Σεργῶν ὄρθορον συνταξιούχου τοῦ ΟἴΓΑ, προκειμένου νὰ τοῦ ἀρπάξουν 10 εὐρώ... Τὸ θέμα νωρρίζε τὴν μ.α, ὁ παπποῦς τῆς ὁποίας εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιον χωριὸν. Μάλιστα, πρὶν ἀπὸ τὸ ἐγκλήμα κάθισαν ἀρκετὴ ὥρα μετὸν συνταξιούχου, καὶ ὅπως ἐγένε νωπὸ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, τοὺς ἐκάλε μάλιστα καὶ τὸ τραπέζι. Κάποια στιγμή τοῦ ζήτησαν χρήματα καὶ ὅταν αὐτοὺς ἀρνήθησε, ἡ 16χρονη ἐβγάλε ἐνα

μαχαίρι, ποὺ εἶχε στὴν πλάτην καὶ τὸν ἀπέλησαν. Ὁ 8χρονος ἄρχισε νὰ καλῆ σὲ βοήθεια καὶ τότε ἠλθῆρον, μετ' ἡν βοήθεια τῆς 15χρονης, τοῦ σκάφερε διάφορα κτυπήματα στὸ στήθος καὶ στὴν κοιλία, μετ' ἀπέτελεσμά νὰ τὸν σκοτώσωμεν. Ἐν συνεχείᾳ ἀρπάξεν ἀπὸ τὸ πορτοφόλι τοῦ 10 εὐρώ καὶ διέφυγαν πηδώντας ἀπὸ παρῶνθρο τῆς οἰκίας, κλειδωνόντας ἐσωτερικὰ τὴν ἐξώπορτα... Τὶ νὰ εἶπῃ κανεὶς! Καὶ αὐτὸ, ἐν ἐπὶ πλῆον δειγμὰ τῆς ἀποστασίας καὶ τοῦ ἐκτραγικισμοῦ τῆς Χώρας μας ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ τὸν Νόμον Του. Ἡ ἠθικὴ ἐξαρχειώσις, ὡς γὰρ γριαναι, ἐπιχρόνησε μέχρι τῆς ἐφηβερικῆς ἡλικίας. Τὶ ποιήσωμεν; Ἡν δεσθῶμεν ἐκτείνωσις ὑπὲρ μετανόιας πάντων καὶ πασῶν, ὅπως μὲς ἐλεῆσῃ ὁ πανοικτιοῦμεν Κύριος. Καὶ μὴ χειρότερα... ἐν ὑπάρχουν χειρότερα!»

«Ἀντὶ ψαλμικῶν ὕμνων τε-ρε-ρεμ»!

ΕἰΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ σχολίον μας διὰ τὸ τε-ρε-ρεμ κατὰ τὴν λατρείαν μας, εἰσηγήθημεν: «Ἀνεμῶμεν κρῖσεις καὶ ἀποψέει ἐπὶ τοῦ τε-ρε-ρεμ καὶ τὰ «να-νε-να». Χαίρομεθα, διότι ὡς ἀπάντησις ἦθε ἀπὸ τὸ ἐγκριτον καὶ πανελληνίως γνωστοῦν περιοδικῶν τῆς ὀμιωμίου Ἀδελφότητος Θεολόγων «ΣΩΗ» καὶ μάλιστα διὰ δύο σχολίων «Ἐπὶ τῶν γεγονότων».

Ἀπαντᾷ λοιπὸν καὶ γράφει: «Πολὺς λόγος γίνεται στὴς ἡμέρας μας γιὰ τὸν ἀνεκτίμητο λατρευτικὸν καὶ λειτουργικὸν μὲς πλοῦστο, ὁ ὁποῖος μερικὰς φορὰς νοθεύεται ἀπὸ στοιχεῖα ξένα στὴν ἱερότητα τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» προσευχῆς. Αὐτὸ ἀκριβὸς θέλει νὰ τονίσῃ τὸ σχολίον τοῦ καὶ ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος», ἐπισημαίνοντας σχετικὴν λειτουργικὴν ἀτάξια εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν...». Καὶ συνεχίζει: «Δυστυχῶς παράγοντες τελείως ξένοι πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὴν ἱερότητα τῆς προσευχῆς, ἀλλοίωσαν τὸν χαραχτήρα καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ὑμνωδίας καὶ ἔθεσαν σὲ ἀσχηστὰ τὴν γεμίαν ὑψηλὰ νοήματα θρησκευτικὴν ποιήσιν. Διότι μετέτρεψαν τὴν ἀπλὴ ἁρμονία καὶ τὴν ἐκ ψυχῆς προσευχὴ σὲ μίαν ἀκατάληπτη φωνασκία ἢ σ' ἐνα ἀνατολιτικὸν ἀμυν...». Ἀναφέρει μάλιστα, τὸν δασίφωτο καὶ μετῶν ἱεροκήρυκα καὶ ἐκκλησιαστικόν συγγραφέα, τὸν Κωνσταντίνον Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος λέγει ἐπὶ λέγει: «Μεμπέτοι εἰμεθα ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ὡς ἀνεχθέντες ἐν τῇ μουσικῇ μας τὰ ἀνούσια, ἀκατάλληλα καὶ ὄντως Βατταριστικά ἐκεῖνα τερερέμ καὶ νανὰ...». Τὰ πηχιαῖα κρατήματα τερερέμ καὶ νανὰ εἶναι εὐχρῆς ἔργον, ἀν ὀλοτελῶς ἀποσκευασθῶμεν ἀπὸ τὸ Τελετουργικὸν μας, οὐτῶνε μεγάλην ἀποτελοῦν ἀσχημῖαν... Ὁ ἴδιος μετ' συγκινήσιν ἀναπολεῖ τὸν ἀείμνηστον Σχολάρχην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης Γερμανὸν Γρηγορό, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐπέτρεψε νὰ ψαλοῦν κρατήματα (τερερέμ) ἐν τῷ ναοίῳ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ὁ ἀπαναλάβωμεν μίαν παρατήρησιν. Τὰ τε-ρε-ρεμ ὀμοίωτον πρὸς μουσικὰ παινιδιώματα καὶ μουσικὰ ἀσκήσεις, ἀἰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶνται ὅπου δεῖ, ἐκτός λατρείας, πρὸς τέρψιν τῶν ἀκροατῶν.

Ἀπὸ ἕνα χωριὸ 323 ἱερεῖς

ΜΙΑ ἐκπληκτικὴ εἰδησι ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «τὰ Νεῖτα», ἀρ.φ. 373. Τὸ μικρὸ χωριὸ Λοῦ τῆς Β. Ἰταλίας βρισκεται 90 χιλόμετρα ἀνατολικά τοῦ Ἱερνίου. Τὸ 1881 μερικὰς μητέρες ἐπιθυμοῦσαν νὰ δοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ παῖδι τους, γιὸ ἡ κόρη, ποὺ θὰ ἀφίερωναν τὸν ἑαυτοῦ τους στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου. Χάρησιν προσευχῆς αὐτῶν τῶν μητέρων, ποὺ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἱερεὰ π. Αλεξάνδρου, ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρὸ χωριὸ βῆγκαν 323 κλήσεις πρὸς τὴν ἀφιερωμένην ζωῇ. 152 ἱερεῖς καὶ ἱερομόναχοι καὶ 171 μοναχῆς σὲ 41 μοναστικὰ τῆματα, ὅπως τὰ Λένε οἱ Ρωμαιοκαθολικοί. Σὲ μερικὰς μάλιστα, οἰκογένειαι, ὑπῆρξαν 3 ἢ 4 κλήσεις. Οἱ μητέρες εἶχαν μετὰ πίστι, ποὺ τίς ἔκανε νὰ λένε: «Ὁ Κύριος μὲς χάρισε παιδιὰ, καὶ ἐν Ἐκείνῳ τὰ καλεῖ, ἡμεῖς δὲν μπορούμε ἀσφάλως νὰ ποῦμε ὄχι!» Κάθε δέκα χρόνια, μαζεύονταν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη σὲ μίαν ἐκκλησιαστικὴν συνάντησιν» (τὰ μετὰ ἑξῆς ἀκαταχρόνως τῶν «Νεῖτα», Εἰς τὸν ἄγιον Πεντηκοστήν, 1. Π. 50, 463—464).

Πόσην ἀνάγκην ἱερτικῶν κλήσεων ἔχομεν ἡμεῖς σήμερον! Ἀλλὰ ἔχομεν τοιαύτας μητέρας,

ΜΑΣΤΙΓΕ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ Η ΚΑΤΑΛΗΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Ἐπιφέρει ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας ἐπισημαίνει ὁ Μητροπολίτῃς κ. Νικόλαος

Με ἀφορμὴν τὴν καταλήσθεισιν περισσότερων τῶν πενήκοντα Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Φθιώτιαν, εἰς χωρὶν δασίφωτο κ. Νικόλαος ἐξέδωσαν ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν τονίζει ὅτι ἡ καταλήσθεισιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ «μῆστιγία, ἡ ὁποία ἐπιφέρει πολλὰς ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας». Τὸ πῆρες κείμενον τῆς ἐγκυκλίου ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

«Πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν πλήρωμα τῆς καθ' ἡμῶς Ἱ. Μητροπόλεως. Ἀγαπήτοί μου ἀδελφοί, Μῆστιγία ποὺ ἐπιφέρει πολλὰς ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας, ἔχει μὲν ἀναδειχθῆναι τὸν τελευταῖον καιρὸ ἡ κλοπὴ καὶ καταλήσθεισιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς περιοχῆς μας. Ἀγνοοῦντο κλέπτες καὶ ληστές ἐπιτίθενται σὲ ἐνορκοκίους Ναοὺς καὶ ἐξωκκλήσια καὶ ἀφαιροῦν κειμήλια μεγάλας ἀξίας, ἱερὰ εἰκόνες, σκευῆ, μανουαλία, καμπάνες καὶ φοισκὰ ὅ, τι χρηματικὸ ποσὸν ὑπάρχει, ἀκόμη μεταφέρουν καὶ αὐτὰ τὰ παγκράτια, τὰ κτυπὰ τῶν φιλοπαικῶν καὶ τὰ χρηματοκιβώτια ἀσφαλείας, προκειμένου νὰ τὰ παραβιάσουν μετ' εἰδικὰ ἐργαλεῖα καὶ νὰ πάρουν κάθε χρηματικὸ ποσόν.

Σεσημασμένοι ναρκομανεῖς ἔχουν ρημιάσει τῆς ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ βροῦν τὰ χρήματα ποὺ χρειαζόονται γιὰ τὴν δόση τους. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ὁργανωμέναι σπείρες διαρρηκτῶν, ποὺ ἀφαιροῦν ἀντικείμενα ἀξίας καὶ καταλήσθωσιν τὰ προωθῶνι στους κλειπαποδῶχους. Δὲν ἔχουν ἀφήσει μανουαλία στὰ ἐξωκκλήσια καὶ καμπάνες. Ἐχουν προκαλέσει μεγάλας ἤρμιες στους Ναοὺς μας, γιὰ τὴν ἐπιδορθωσὴν τῶν ὁποῖων ἀπαιτοῦνται ἐξοδα πολλά. Ἐπὶ πλῆον ἐνστενηρον τὸν φόβο στῶν κατοίκουχ, γιὰ νὰ δροῦν αὐτοὶ ἀνενόηχτοι καὶ νὰ ὀλοκληρῶνουν χωρὶς ἀντίσταση τὸ

ἔργο τῆς καταστροφῆς. Τὸν τελευταῖον μῆνα ἔχουν καταλήσθεισιν περισσότερους ἀπὸ 50 Ἐκκλησίας, σὲ ὅλη τὴν ἐκταση τῆς τροπολιτῆς κ. Νικόλαος ἐξέδωσαν ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν τονίζει ὅτι ἡ καταλήσθεισιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ «μῆστιγία, ἡ ὁποία ἐπιφέρει πολλὰς ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας». Τὸ πῆρες κείμενον τῆς ἐγκυκλίου ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

«Πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν πλήρωμα τῆς καθ' ἡμῶς Ἱ. Μητροπόλεως. Ἀγαπήτοί μου ἀδελφοί, Μῆστιγία ποὺ ἐπιφέρει πολλὰς ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας, ἔχει μὲν ἀναδειχθῆναι τὸν τελευταῖον καιρὸ ἡ κλοπὴ καὶ καταλήσθεισιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς περιοχῆς μας. Ἀγνοοῦντο κλέπτες καὶ ληστές ἐπιτίθενται σὲ ἐνορκοκίους Ναοὺς καὶ ἐξωκκλήσια καὶ ἀφαιροῦν κειμήλια μεγάλας ἀξίας, ἱερὰ εἰκόνες, σκευῆ, μανουαλία, καμπάνες καὶ φοισκὰ ὅ, τι χρηματικὸ ποσὸν ὑπάρχει, ἀκόμη μεταφέρουν καὶ αὐτὰ τὰ παγκράτια, τὰ κτυπὰ τῶν φιλοπαικῶν καὶ τὰ χρηματοκιβώτια ἀσφαλείας, προκειμένου νὰ τὰ παραβιάσουν μετ' εἰδικὰ ἐργαλεῖα καὶ νὰ πάρουν κάθε χρηματικὸ ποσόν.

Σεσημασμένοι ναρκομανεῖς ἔχουν ρημιάσει τῆς ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ βροῦν τὰ χρήματα ποὺ χρειαζόονται γιὰ τὴν δόση τους. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ὁργανωμέναι σπείρες διαρρηκτῶν, ποὺ ἀφαιροῦν ἀντικείμενα ἀξίας καὶ καταλήσθωσιν τὰ προωθῶνι στους κλειπαποδῶχους. Δὲν ἔχουν ἀφήσει μανουαλία στὰ ἐξωκκλήσια καὶ καμπάνες. Ἐχουν προκαλέσει μεγάλας ἤρμιες στους Ναοὺς μας, γιὰ τὴν ἐπιδορθωσὴν τῶν ὁποῖων ἀπαιτοῦνται ἐξοδα πολλά. Ἐπὶ πλῆον ἐνστενηρον τὸν φόβο στῶν κατοίκουχ, γιὰ νὰ δροῦν αὐτοὶ ἀνενόηχτοι καὶ νὰ ὀλοκληρῶνουν χωρὶς ἀντίσταση τὸ

ἔργο τῆς καταστροφῆς. Τὸν τελευταῖον μῆνα ἔχουν καταλήσθεισιν περισσότερους ἀπὸ 50 Ἐκκλησίας, σὲ ὅλη τὴν ἐκταση τῆς τροπολιτῆς κ. Νικόλαος ἐξέδωσαν ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν τονίζει ὅτι ἡ καταλήσθεισιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ «μῆστιγία, ἡ ὁποία ἐπιφέρει πολλὰς ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας». Τὸ πῆρες κείμενον τῆς ἐγκυκλίου ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

«Πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν πλήρωμα τῆς καθ' ἡμῶς Ἱ. Μητροπόλεως. Ἀγαπήτοί μου ἀδελφοί, Μῆστιγία ποὺ ἐπιφέρει πολλὰς ἠθικὰς, πνευματικὰς καὶ υλικὰς βλάβας, ἔχει μὲν ἀναδειχθῆναι τὸν τελευταῖον καιρὸ ἡ κλοπὴ καὶ καταλήσθεισιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς περιοχῆς μας. Ἀγνοοῦντο κλέπτες καὶ ληστές ἐπιτίθενται σὲ ἐνορκοκίους Ναοὺς καὶ ἐξωκκλήσια καὶ ἀφαιροῦν κειμήλια μεγάλας ἀξίας, ἱερὰ εἰκόνες, σκευῆ, μανουαλία, καμπάνες καὶ φοισκὰ ὅ, τι χρηματικὸ ποσὸν ὑπάρχει, ἀκόμη μεταφέρουν καὶ αὐτὰ τὰ παγκράτια, τὰ κτυπὰ τῶν φιλοπαικῶν καὶ τὰ χρηματοκιβώτια ἀσφαλείας, προκειμένου νὰ τὰ παραβιάσουν μετ' εἰδικὰ ἐργαλεῖα καὶ νὰ πάρουν κάθε χρηματικὸ ποσόν.

ΚΑΙ ΤΑ ΧΙΛΙΑΚΡΙΒΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ. —ὅπως ὄλοι οἱ κατακτητῆς— αἰχμαλωτίσαν καὶ κυριέψαν αἰ λαούς. Ὁ Παῦλος κατέκτησε